

- Psychology and Educational sciences [“Functions of upbringing and education in conditions of the accelerated socialization of the personality in the modern society”], (London, 18-2015 June, 2015), / International Academy of Science and Higher Education. – London : IASHE, 2015. – P. 31-34.
3. Бабанский Ю.К. Педагогика : учеб. пособие для студентов пед. ин-тов. – 2-е изд. / Ю.К. Бабанский. – М. : Просвещение, 1988. – 479 с.
 4. Білик Р.М. Психолого-педагогічні особливості підготовки учнівської молоді до професійного самовизначення на уроках трудового навчання / Р.М. Білик, О.П. Панчук // Трудова підготовка в рідній школі : науково-метод. журнал. – № 2. – 2014. – С. 44-47.
 5. Білик Р.М. Реалізація інтегрованих процесів у системі професійної підготовки вчителів технологій / Р.М. Білик // Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Серія педагогічна / [редкол.: П.С. Атаманчук (голова, наук. ред.) та ін.]. – Кам'янець-Подільський : Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2014. – Вип. 20: Управління якістю підготовки майбутнього вчителя фізико-технологічного профілю. – С. 156-158.
 6. Кузьмина Н.В. Психологическая структура деятельности учителя / Н.В. Кузьмина, Н.В. Кухарев. – Гомель : Изд-во Гомел. ун-та, 1976. – 56 с.
 7. Пискунов А.И. Педагогическое образование: концепция, содержание, структура / А.И. Пискунов // Педагогика. – 2001. – № 3. – С. 41-47.

Р. М. Билык

*Каменец-Подольский национальный университет
имени Ивана Огиенко*

ОБ ОСОБЕННОСТЯХ ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ СПЕЦИАЛИСТОВ ТЕХНОЛОГИЧЕСКОЙ ОТРАСЛИ С ДИСЦИПЛИН О БЕЗОПАСНОСТИ

В работе рассматриваются концептуальные основы профессиональной подготовки будущих учителей технологий с дисциплин профессионального и практического направления. Рассмотрена профессиональная подготовка педагога в условиях педагогической системы учреждения высшего образования как непрерывный, целостный системный педагогический процесс, направленный на формирование профессионализма будущего педагога. Отражено характеристику системных принципов образования в высшей школе. Процесс обучения на современном этапе развития высшего образования – это взаимосвязанная, целеустремленная, деятельность преподавателя и студентов, направленная на фор-

мирование системы знаний, основ научного мировоззрения, трудового и нравственного воспитания, творческой активности, обеспечивающих всестороннее гармоничное развитие личности. Раскрыты основные способы мотивации деятельности студентов и особенности формирования и развития компетентно-мировоззренческих профессиональных качеств будущего педагога технологической отрасли. Доказано, что концепция интегрированного обучения основ охраны труда и безопасности жизнедеятельности: ведущая идея, методологические подходы, социально-образовательные закономерности, основные принципы и ведущие положения является теоретической основой для формирования дидактической системы подготовки будущего учителя технологий.

Ключевые слова: компетентность; учителя технологии; общетехнические дисциплины; профессиональная подготовка; учебная среда; процесс подготовки.

R. M. Bilyk

Kamianets-Podilskyi National Ivan Ohienko University

ABOUT FEATURES OF PREPARATION OF FUTURE TECHNOLOGICAL PROFESSIONALS FROM THE SECURITY CYCLE DISCIPLINES

The paper considers conceptual principles of professional training of future technology teachers from the disciplines of professional and practical direction. The professional training of the teacher in the conditions of the pedagogical system institution of higher education is considered as a continuous, holistic system pedagogical process aimed at developing the professionalism of the future teacher. A feature of the systemic principles of education in a high school is shown. The process of studying at the present stage of the development of higher education is an interconnected, purposeful, activity of the teacher and students, aimed at forming a system of knowledge, the bases of the scientific worldview, labor and ethical education, creative activity, providing a comprehensive harmonious development of the individual. The main methods of motivation of students' activity and features of formation and development of competence-ideological professional qualities of the future teacher of the technological educational branch are revealed. The concept of integrated study of the bases of labor protection and safety of life is proved. The leading idea, methodological approaches, social-educational regularities, basic principles and leading positions are the theoretical basis for the formation of the didactic system of training of the future teacher of technologies.

Key words: competence, teachers, technology, general technical discipline, training, learning environment, the process of preparation.

Отримано: 28.08.2018

УДК 373.5.016:008

DOI: 10.32626/2307-4507.2018-24.138-141

М. М. Близнюк

*Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова
e-mail: regcentr@online.ua*

ХУДОЖНЬО-ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ: ДО ПИТАННЯ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА

Сучасний етап розвитку освіти в Україні характеризується зміною її концептуальних засад та утвердженням замість застарілого «знаннєвого» підходу нового, особистісно орієнтованого, за якого у центр освітньої системи ставиться не накопичення людиною якомога більшого обсягу різноманітних знань, а саме забезпечення основ художньо-проектної діяльності під час навчання майбутніх фахівців декоративно-прикладного мистецтва.

Ключові слова: художньо-проектна діяльність, навчання, декоративно-прикладне мистецтво, дизайн-освіта.

Зміни, що відбуваються в сучасному світі, зачіпають усі сфери життя суспільства, в тому числі і сферу освіти. Вони перш за все продиктовані вимогою підвищення якості підготовки студентів до здійснення професійної діяльності в сучасних умовах і необхідністю вдосконалення підготовки студентів, які обрали професії, пов'язані із здійсненням художньо-проектної діяльності, у межах вищої школи.

Проблема відносин традиційної художньої творчості та художньо-проектної діяльності, а саме дизайну, стала особливо актуальною всередині та другій половині ХХ ст.

Перше рішення цієї проблеми зводилося до визначення: «дизайн – не мистецтво» (Д. Глоаг, 1946). Друге: «дизайн це абстрактне мистецтво» (Г. Рід, 1954). Третє, компромісне рішення: «дизайн містить елементи художнього мислення, але повністю йому не тотожний» (Т. Мальдонадо, 1964). Ще одну позицію сформульовано так: «дизайн не дорівнює традиційним мистецтвам, але й не є ні великим, ні меншим», інакше кажучи, дизайн і художня творчість є оригінальні феномени духовної культури (Б. Блемінк, 2004). При цьому, що характерно, більшість зарубіжних і вітчизняних дослідни-

ків не приділяють достатньої уваги розмежуванню понять «художньо-проектна діяльність» і «художня творчість», що є принципово важливим.

Відповідно до концепції дослідника Є.А. Розенблюма (1974), проектувальник використовує ті ж засоби, що і художник, тому художнє проектування являє собою сучасну форму мистецтва. Близьку точку зору обґрунтував В.О. Родін (1979). В.Р. Аронов (1984) підкреслював вплив художньої творчості на проектну практику, наявність прямих і зворотних зв'язків між традиційним мистецтвом і дизайном. Різниця полягає в тому, що результатом художньо-проектної діяльності є перетворення навколишнього предметного світу, а образотворче мистецтво відбиває цей світ у складних за змістом і формою опосередкованих образах. Однак і те й інше з'єднується в естетичних нормах своєї епохи. Згідно М.В. Воронова (1968), художньо-проектна діяльність спрямована на інтеграцію різних типів творчої праці і їй властива по визначенню «багатофункціональна доцільність».

В.Л. Глазичев в 1970 р. висунув ідею про те що, незважаючи на відмінності способів культурної діяльності, їх продукти з'єднуються і цілісно функціонують. У 1984 р. В.Ф. Сидоренко запропонував використовувати поняття проектної культури, що інтегрує всі класичні і новаторські методи, способи і прийоми творчого мислення.

О.І. Генісаретський (1987), спираючись на концепцію проектної культури, розвивав ідеї гуманітарно-художнього значення художньо-проектної діяльності в сучасному світі. Серед практиків домінує концепція, згідно з якою традиційне образотворче мистецтво перетворюється в сучасну елітарну культуру візуального дизайну (Дж. Нельсон, С. Бартон, Б. Мунарі, П. Форназетті, Ф. Кислер, К. Молліно, І. Ногучи). Лише невелика частина західних дизайнерів (Д. Джадд, Н. Поттер) рішуче поділяють діяльність художника і дизайнера-проектувальника.

Приймаючи в загальних рисах всі викладені концепції, окремим авторам важко погодитися лише з одним положенням – отождненням понять «дизайн», «естетична» і «художня діяльність». Тому сумнівним видається широке тлумачення «предметної творчості» як найбільш цілісного виду діяльності, що інтегрує в сучасному світі «архітектонічний, предметно-функціональний, утилітарно-функціональний і художньо-образний способи мислення» (М.А. Коська, 1996). На думку автора цієї концепції, технічна діяльність створює «естетику доцільності», дизайн як інтеграційний тип – «художню доцільність» [1]. Нам ближче традиційне визначення художньо-образного способу формоутворення як найбільш цілісного і синкретичного за своєю природою

Особливо слід вважати тезу про те, що в сучасному світі традиційне прикладне та декоративне мистецтво «подоюється» в дизайні, а мистецтво графіки замінюється графічним дизайном і торговою рекламою (М.С. Каган, 1997). Історичний зв'язок і спадкоємність цих видів творчої діяльності носить більш складний характер. Найбільш перспективною в цьому відношенні є концепція В.Ф. Сидоренко про сучасну проектну культуру, яка об'єднує багато традиційних мистецтв.

Проблемам діяльності фахівців художньо-проектної сфери, її специфіки, присвячені роботи вітчизняних і зарубіжних дослідників: А.В. Асесорова, Дж.К. Джонса, Є.А. Єлізарової, Г.Л. Ільїна, А.Р. Куликова, Н.С. Матяш, В.П. Наумова, Є.С. Полат, Т.В. Усатої та ін. Роботи цих авторів відрізняються різними підходами до вивчення даної теми, індивідуальними висновками і точками зору, які разом з тим за суттю схожі між собою, що дозволило визначити особливості професійної художньо-проектної діяльності, розкрити її функції та структуру.

Художньо-проектна діяльність – це цілеспрямовані дії стосовно розробки та втілення задуму в кінцевому результаті, тобто художньому проекті, з використанням знань, умінь і навичок, володіння якими необхідно для розв'язання визначених проблем. Художньо-проектна діяльність ху-

дожника унікальна за своїм характером, оскільки в ній нерозривно пов'язані між собою три види творчої діяльності: *художня, наукова і технічна*, тому візуальна мова етнодизайнерської форми формується і розвивається в процесі художньої і народної творчості. Визначаються шляхи вирішення поставленої задачі функціонального, стилістичного, об'ємно-просторового, кольороколеристичного характеру з урахуванням історико-культурного, матеріального, соціального, морального характеру [2, с.172-173].

Професійну художньо-проектну діяльність фахівця в галузі декоративно-прикладного мистецтва розглядатимемо в ідеологічному та культурному аспекті, оскільки продукт праці – це не тільки авторські та промислові зразки, але й концептуальні моделі та об'єкти, призначені для індивідуального користування. В кінцевому підсумку, проектується не окремі речі або об'єкти, а стиль і спосіб життя людини. Майбутній художник своєю діяльністю впливає на світогляд, світовідчуття людей, екологію, а в глобальному сенсі, вносить істотний внесок у матеріальну та духовну культуру всього людства.

Специфіка мистецької діяльності трактується по-різному в різних дослідженнях. Наприклад, вона визначається як така, що стосується різних видів проектувальної діяльності, спрямованої на формування естетичних і функціональних якостей промислових виробів або предметного середовища. В інших дослідженнях художньо-проектна діяльність трактується як художнє конструювання або художньо-технічна діяльність. У даному дослідженні етнодизайнерської діяльності будемо спиратися на поняття «художньо-проектна діяльність».

Щоб визначити поняття «художньо-проектна діяльність» необхідно детальніше розглянути значення понять «проект» і «проекування».

Проект – задум, план, прообраз якого-небудь виробу. **Проекування** – це процес створення проекту, прототипу, прообразу передбачуваного або можливого об'єкта або стану [3, с.88]. Під проектуванням розуміється розробка основних деталей передбачуваної діяльності по вирішенню поставленої навчальної задачі чи завдання. Це складна багатоступінчаста діяльність, яка здійснюється як ряд послідовно наступних один за одним етапів, які наближають розробку майбутньої діяльності від загальної ідеї до точно описаних конкретних дій.

Проектна діяльність є інтегративним видом діяльності, які синтезують в собі елементи ігрової, пізнавальної, ціннісно-орієнтовної, перетворювальної, професійно-трудової, теоретичної і практичної діяльності.

Виділяють три **підходи** до проектування:

- *технічне конструювання*, яке відносять до інженерного дизайну;
- *художнє формоутворення* – відносять до арт-дизайну (арт-дизайн пов'язаний з створенням унікальних творів, з проектуванням образно-пластичної, художньої форми речі; це напрям дизайну зближується з декоративно-художньою творчістю і з сучасним мистецтвом);
- *художнє конструювання* – відносять до дизайну утилітарно-художній (дизайнерська діяльність, пов'язана з «художнім освоєнням утилітарної основи предмета»).

Поряд з вищевказаними підходами існує *художнє проектування* – це процес створення опису, зображення або концептуальної моделі неіснуючого об'єкта з заданими функціональними, ергономічними і естетичними властивостями.

Дизайн, як вид художнього проектування, об'єднує науково-технічний підхід з художньо-образним підходом до побудови моделі майбутнього об'єкта, створення його структури і способів опису. Виходячи з цього, відмінною особливістю проектування як складної діяльності є те, що воно проявляється у створенні і перетворенні просторових уявлень і образів, отже, вимагає належного рівня розвитку образного, понятійного та наочно-дієвого мислення в їх одно-

ті та взаємодії. Особливого значення набуває в даному виді діяльності розвиток ініціативи, самостійності, здатності студента до тривалих вольових зусиль і зосередженості уваги.

Необхідно зазначити, що проектування – поняття більш широке, ніж художньо-проектна діяльність. Художньо-проектну діяльність здійснює художник чи дизайнер, який використовує у своїй роботі результати наукових досліджень у різних галузях науки і техніки, знає сучасне промислове виробництво, його технологію і економіку.

Художньо-проектна діяльність дизайнера, наприклад, є особливою творчою діяльністю, яка базується в процесі проектування на досягнення в різних галузях людської діяльності – техніки, інженерного конструювання, мистецтва, технології, економіки, соціології, психології, ергономіки, естетики, системотехніки – і спрямованої на створення засобами промислового виробництва естетично досконалих і високоякісних серійних і окремих несерійних виробів для задоволення потреб людини і суспільства. Це досягається шляхом приведення в єдину систему функціональних і композиційних зв'язків предметних комплексів і окремих виробів, їх естетичних і експлуатаційних характеристик.

Художньо-проектна підготовка розвиває у студентів логічне, художньо-образне, конструктивне мислення, вміння прогнозувати та передбачати наслідки перетворюючої діяльності, уміння економічно і ефективно витратити матеріали і природні ресурси.

Художньо-проектна діяльність – невід'ємна частина сучасного процесу створення промислової продукції, призначеної для безпосереднього використання людиною; вона ведеться в творчому контакті з інженерами-конструкторами, технологами та іншими фахівцями і покликана сприяти найбільш повному врахуванню потреб споживача і підвищення ефективності виробництва.

Метод художньо-проектної діяльності базується на художньо-конструкторському аналізі (дослідження вихідної ситуації і побудова об'єкта проектування, функціонально-ергономічний та конструктивно-технологічний аналіз, композиційний аналіз) і художньо-конструкторському синтезі (в процесі якого ведеться функціонально-ергономічний пошук, робота над композицією виробу). Для проектно-проектної діяльності характерне моделювання об'єкта на всіх етапах його розробки (у відповідному масштабі і нерідко в натуральну величину), що дозволяє перевіряти і відбрати кращі варіанти композиційних, кольорографічних, ергономічних та інших рішень; в такому разі модель служить не ілюстрацією до проекту, а інструментом проектування, і є такою, що постійно модифікується в процесі роботи, стає в кінцевому рахунку еталоном дослідного зразка виробу. Специфічним для проектного методу є розгляд проектного виробу як елемента цілого комплексу виробів, з якими має справу людина в конкретному предметному середовищі. Такий вибір має бути максимально відповідним утилітарним та естетичним потребам і сприяти підвищенню ефективності її діяльності.

Художньо-проектна діяльність має **ряд особливостей**. Серед них слід відзначити [3, с.89-90]:

- *спрямованість і мета* (творчість і трансформація предметно-просторового середовища спрямовані на вдосконалення естетичного сприйняття світу людиною, його духовності, тобто фахівцю потрібно самостійний аналіз потреб конкретної людини чи певної соціальної групи, для яких створюється проект або художній твір і, як наслідок, вибір змісту та форми подачі матеріалу – необхідне рішення, яке належить приймати автору проекту);

- *етапність і послідовність* (послідовний перехід на кожний новий етап художньо-проектної діяльності передбачає використання все більш досконалих, нових, різноманітних методів, засобів, способів здійснення діяльності, що відбувається на результаті проектування);

- *продукт* художньо-проектної діяльності не має *конкретного практичного результату* реалізованого у виробі,

оскільки в сприйнятті результатів діяльності фахівця бере участь підсвідомість, дія і вплив підготовленого проекту на духовний світ людини може виявлятися через певний період часу;

- *у процесі* розвитку художньо-проектної діяльності відбуваються *кількісні та якісні зміни* в структурі діяльності: змінюються кількість і зміст дій, необхідних для досягнення оптимального результату (мінімум дій – максимум досягнень);

- художньо-проектна діяльність потребує *самоорганізації*, знаходження *індивідуального підходу і стилю* діяльності, оптимальних умов для творчого прояву шляхом вибору різноманітних тем різної складності;

- в художньо-проектній діяльності представлені і нерозривно пов'язані між собою всі основні види *пізнавальної діяльності*: перетворювальна, ціннісно-орієнтаційна, естетична, пізнавальна, комунікативна, які по мірі розвитку виділяються у відносно самостійні сфери професійної діяльності.

Художньо-проектна діяльність як своєрідна соціально-виробнича діяльність, на основі якої реалізуються потреби суспільства в організації середовища життєдіяльності людини, визначається наявністю трьох основних, взаємопов'язаних **функціональних підсистем**:

1. Проектно-виробнича діяльність *обумовлює основу майбутньої професії*. Можна вирізнити два порівняних блоки незалежних виробничих характеристик професійної культури: блок характеристик змісту і блок характеристик організації діяльності.

2. Підсистема соціокультурної діяльності *забезпечує загальний напрям* створення, репродукції і трансляції цільових зразків.

3. Підсистема навчально-освітньої діяльності – *відтворення основних складових діяльності*.

Художник-дизайнер, наприклад, будучи «системоутворюючою складовою» сукупністю проектно-проектної діяльності, виявляє себе по-різному в кожній з підсистем. В проектно-виробничій підсистемі він виступає як основний «засіб» здійснення цільових установок діяльності. В учбово-освітній підсистемі – художник-дизайнер, як фахівець, є «метою», а в підсистемі соціокультурної діяльності він є провідником існуючих і джерелом нових знань та ідей. Таким чином, високопрофесійна суб'єктивна (проектна) діяльність фахівця становить єдине ціле, в якому функціонують усі три підсистеми сукупної проектно-проектної діяльності в тісному взаємозв'язку, формуючи професійну культуру майбутнього фахівця.

Художньо-проектна діяльність, як і будь-яка людська діяльність, має свою **структуру**. Як відзначають дослідники (Н.Ю. Бугакова, Т.М. Кауда, Н.В. Матяш), процес художньо-проектної діяльності студентів стає основою для самовираження, саморозвитку, самореалізації майбутнього фахівця. Аналіз праць Г.Л. Ільїна, О.І. Нестеренко, В.А. Моляко, О.С. Полат, А.Г. Куликова, Т.В. Матвеевої та ін. дозволяє зробити висновок, що в процесі навчальної художньо-проектної діяльності розвиваються такі властивості і якості особистості студентів як: винахідливість, уява, інтуїція, пам'ять, здатність переносити колишній досвід на нові ситуації, вольові якості, логічність і критичність в судженні. Застосовуючи різні розумові операції у творчій проектній роботі, студент тренує свій розум, розвиває інтуїцію, набуває здатність критичного судження, а в процесі побудови моделі об'єкта досягаються функціональна ясність, структурність і композиційна цілісність. У той же час, вдосконалюються його практичні вміння, як відображення розумових дій.

Студент аналізує проектну ситуацію, пробні проектні ідеї, загальний задум і проміжні результати проектування – для цього він розкладає головну мету на взаємопов'язані одну з одною підцілі. Студент використовує абстрактні уявлення, схеми, композиції, які при подальшому опрацюванні проекту наповнюються конкретним змістом, він узагальнює досвід своєї проектно-проектної роботи, застосовуючи індивідуальні прийоми і засоби для виконання різних проектних завдань.

Рівень розвитку художньо-проектної діяльності залежить не лише від інтелектуальних надбань, але і від практичних проектних умінь. Практична художньо-проектна діяльність є чинником розвитку мислення студентів (професійне мислення ідеального фахівця поєднує художньо-образне, системно-наукове та інноваційно-винахідницьке мислення), а критичне проектне мислення стає засобом організації дії, що передують його умовою.

У ході здійснення художньо-проектної діяльності реалізується принцип індивідуалізації навчання, який полягає у розвитку індивідуальних здібностей і нахилів у процесі занять. Виходячи з сказаного, можна вказати наступні **функції** художньо-проектної діяльності [4, с.187-208]:

- *навчальна* – в процесі занять художньо-проектною діяльністю у студента формуються нові знання, вміння, навички;
- *функція самовираження* – задоволення особистих потреб студентів у самореалізації, самовираженні, самоактуалізації через створення нових художніх цінностей та предметів з новими споживчими якостями (определення потреб);
- *розвиваюча* – в процесі занять проектуванням відбувається розвиток особистості студента, його творчих проєктувальних здібностей, інтелектуальної сфери, накопичення і збагачення досвіду професійної діяльності;
- *перетворювальна, творча, естетична* – перетворення людиною навколишньої дійсності з певною метою;
- *контролююча* – за результатами художньо-проектної діяльності викладач має можливість контролювати процес навчання.

Художньо-проектна діяльність покликана поліпшити якість життя людей, забезпечивши при цьому безпечність навколишнього середовища. Більш важливим сьогодні стає розуміння потреб, бажань та схильностей споживачів, тому що всі види продукції, якими б чудовими вони не були спроектовані, ідеально виконані та майстерно розрекламовані, об'єднують одне: ними користуватимуться люди, і про це повинен перш за все думати кожний художник і дизайнер.

Список використаних джерел:

1. Кухта М.С. Этнодизайн как основа формирования толерантного отношения к традициям разных культур [Электронный ресурс] / М.С. Кухта // Журнал «Вестник тувинского государственного университета», Томск. – Режим доступа: <http://tuvsu.ru>. – 2015. – С. 161-164.
2. Декоративно-прикладное искусство / Антонович С.А., Захарчук-Чугай Р.В., Станкевич М.С. – Львів : Світ, 1993. – 272 с.
3. Усагая Т.В. Развитие художественно-проектной деятельности в процессе профессиональной подготовки студентов университета : дис. ... канд. пед. наук: 13.00.08 – теория и методика профессионального образования / Т.В. Усагая. – Магнитогорск, 2004. – 175 с.
4. Филатова К.В. Сущность, содержание и структура художественно-проектной деятельности студента-дизайнера / К.В. Филатова // Непроизводственная сфера в современном социокультурном и экономическом пространстве : колл. моногр. / под ред. Г.В. Козловой, Тамбов : Издательский дом ТГУ им. Г.Р. Державина, 2010. – С. 187-208.

5. Даниленко В.Я. Дизайн-освіта в Україні в європейському контексті / В.Я. Даниленко // Вісник Львівської академії мистецтв. Спецвипуск. – Львів, 1999. – С. 173-177.
6. Татіївський П.М. Особливості становлення та перспективи розвитку дизайну в Україні : дис. ... канд. техн. наук : 05.01.03 / Татіївський Петро Михайлович ; НАН України, Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Рильського. – К., 2002. – 190 арк. – Бібліогр. : арк. 159–163.
7. McAloone, T.C. & Bey, N. (2009), «Environmental improvement through product development – a guide», Danish EPA, Copenhagen Denmark. – 46 p.

Н. Н. Близнюк

*Национальный педагогический университет
имени М. П. Драгоманова*

ХУДОЖЕСТВЕННО ПРОЕКТНАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ: К ВОПРОСУ ОБУЧЕНИЯ БУДУЩИХ СПЕЦИАЛИСТОВ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОМУ ИСКУССТВУ

Современный этап развития образования в Украине характеризуется изменением ее концептуальных основ и утверждением вместо устаревшего «знаниевого» подхода нового, лично ориентированого, при котором в центре образовательной системы относится не накопление человеком как можно большего объема разнообразных знаний, а именно обеспечение основ художественно-проектной деятельности во время обучения будущих специалистов декоративно-прикладного искусства.

Ключевые слова: художественно-проектная деятельность, обучение, декоративно-прикладное искусство, дизайн-образование.

М. М. Blyzniuk

National Pedagogical Drahomanov University

ARTISTIC PROJECT ACTIVITY: TO THE QUESTION OF FUTURE FACTORS TRAINING DECORATIVE-APPLIED ART

The modern stage of the development of education in Ukraine is characterized by a change in its conceptual foundations and the adoption instead of the outdated “knowledge” approach of a new, personally oriented, which in the centre of the educational system is not the accumulation of man as much of a variety of knowledge as possible, and ensuring a harmonious balance of personal, professional and creative qualities, development of its unique personality and independence in solving life problems. Such a change in the priorities of modern education requires the development of new value criterion approaches to the formation of the individual, therefore, in the perspective of breaking the established views on the social system, the place of man in the world around the world, the leading factors of its education and education is extremely relevant and timely.

Changes that take place in the modern world affect all spheres of life of society, including the sphere of education. They are primarily driven by the requirements of improving the quality of students' training in professional activities in the modern conditions and the need to improve the training of students who have chosen the profession associated with the implementation of artistic and design activities within the higher school.

Key words: art-project activity, study, arts and crafts, art-design, education.

Отримано: 14.09.2018